

være dette Tilsyn underkastede? Det gør jo nemlig en meget stor Forskel.

Der tales om, at Loven er fakultativ; man kan benytte dette Nationalmærke, naar man overhovedet er berettiget til at gøre det, og man kan lade være, om man vil. Men Spørgsmaalet er: Naar man ikke benytter Nationalmærket, og naar man ikke befatter sig med Justager, der ere mærkede med det, skal man saa alligevel føre Bøger, som skulle efterses paa den Maade, som foreskrives i Forslaget? Det er dette sidste, som har en saa overordentlig Rækkevidde, for saa kan ikke en Gang en Høker holde sig fri for det. Enhver Høker kan jo holde sig fri for Nationalmærket, naar han vil, og han mener, at det ikke stemmer med hans Interesser; men det er vanskeligt for en Høker at føre Bøger over, fra hvem han har modtaget og til hvem han har solgt alt det Smør, han har haft i sin Forretning; det kan han jo slet ikke en Gang, han sælger ud i Bundevis. Hvorledes skulde han føre Bog over, til hvem han har solgt det, det vilde være en fuldstændig Umulighed. Jeg vil derfor foreløbig antage, at det ikke har været Forslagsstillernes Mening, at de, der ikke befattede sig med Nationalmærket, ikke desto mindre skulle føre Bog over, hvem de købe deres Smør af eller hvem de have solgt eller overdraget det til Forhandling. Jeg skal indskrænke mig til at rette disse to Spørgsmaal til den ærede Ordfører eller til Forslagsstillerne overhovedet og beder om at saa dem besvarede. Naturligvis beder jeg om at saa at vide, hvad Forslagsstillernes Mening har været.

Bjerre: Jeg vil gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at jeg har læst § 6 meget nøje, og jeg har slaaet en tyk Streg ved § 6, fordi jeg egentlig fandt, at det var den Paragraf, der indeholdt noget. Men jeg kunde sandelig ikke paa nogen Maade saa ud af det, at § 6 var betryggende i den Retning, at der ikke kunde sælges Smør, som var fra Udlandet, men jeg vil indrømme, at Paragraffen er saa taaget af-fattet, at det, naar man hører den ærede Ordførers Fortolkning, jo kan være, at det kan komme ind derunder, og derfor vil jeg spørge den ærede Ordfører: Naar f. Eks. en Løbenhavns Grosjerer sætter sit Navn paa en Drittel Smør og sender den til England, falder det saa ind under § 6? I § 6 staar der, at han maa ikke skrive „danish produce“ eller mærke det med et bekendt dansk Mærke eller saa, men naar han sætter sit Navn paa og sender det til England, kommer han saa ind under Loven? Det vil jeg gerne høre den ærede Ordfører fortolke,

thi er det Meningen, kan det være, men efter hvad man i Almindelighed kan faa ud af § 6, ligger det udenfor.

Dalsgaard: Det er egentlig ikke for at udtale mig om Lovforslaget, at jeg har bedt om Ordet. Jeg er i den Henseende meget godt tilfreds med det Forsvar, som den ærede Ordfører har ført for det. Det forekommer mig, at hans Forsvar imod den sønderlemmende Kritik, som det ærede Medlem fra Ribe (Bust) hlyntes, at Forslaget har været udsat for, var fuldt ud fyldestgørende, i alt Fald var det det for mig. Naar jeg har bedt om Ordet, er det nærmest for at udtale min Tilfredshed med, at det ærede Medlem fra Ribe nu er kommen til Erkendelse af, at det Standpunkt, jeg i sin Tid stod paa, da vi forhandlede Margarinefagen, var rigtigt, fornuftigt og godt; det glæder mig meget, at det ærede Medlem i Dag har udtalt det saa aabent og lige ud. Da vi forhandlede Margarinefagen, var det ærede Medlem og jeg enige i Forstningen, men da Forhandlingen skred frem, gik det ærede Medlem noget fra mig, videre og videre, og det er vist i de fleste Medlemmers Erindring, at i Fjor og i Forfjor, da vi havde Margarinefagen fremme til Revision, var det ærede Medlem ikke enig med mig, men angreb mig og mit Standpunkt gentagende stærkt her i Salen. Det glæder mig saa meget mere, at det ærede Medlem, hvis varme Interesse for Landbruget jeg anerkender og paastønner, er kommet til at se saaledes paa den Sag, at det Standpunkt, jeg den Gang anbefalede og forsvarede paa bedt mulige Maade, var rigtigt og fornuftigt, og at det Forsøg, der den Gang blev gjort paa at værne vort gode danske Smør, ikke var et mislykket, men et vellykket Forsøg. Jeg takker det ærede Medlem for den aabne Anerkendelse af mit Standpunkt. Jeg skal dog, da jeg har faaet Ordet, udtale, at mit Formaal med dette Lovforslag, som jeg er Medforslagsstiller af, er det samme, som mit Formaal var med mit Arbejde, da vi havde Margarinefagen for. Det er kun at søge paa den bedst mulige Maade at værne vort gode danske Smør mod at forveksles med andre Produkter, det være sig Margarine eller andre Surrogater for Smør, eller andre Landes Smør. Den Gang var det Margarten, man søgte at værne vort gode danske Smør mod at forveksles med, nu er det svenskt, finsk og russisk Smør, eller andre Landes Smør, man vil søge at forhindre, bliver givet ud for dansk Smør. Det er mit Formaal, og jeg finder, at Lovforslaget i den Henseende er ret betryggende; fulde